

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy – Centrum památek moderní architektury
pořádá od 18. června 2020 do 31. ledna 2021
v galerii Studijního a dokumentačního centra Norbertov,
Nad Hradním vodojemem 53/13, Praha 6 – Střešovice,
výstavu

Adolf Loos. Opakování génia

Muzeum hlavního města Prahy otevírá 18. června 2020 v galerii Studijního a dokumentačního centra Norbertov výstavu s názvem Adolf Loos. Opakování génia. V tomto roce si odborná veřejnost a milovníci moderní architektury připomínají u příležitosti výročí jeho narození osobnost architekta Adolfa Loose. Výstava se věnuje architektonickému odkazu Adolfa Loose, který spočívá v podivuhodné hře s prostorem, materiálem, vybavením či světlem.

Během svého života byl Adolf Loos neoblomným obhájcem věcnosti, úspornosti a racionality architektonického myšlení. K Loosovým průkopnickým činům patří odklon od secese a dekoru, který nahradil přirozenou strukturou kamene, dřeva a dalších přírodních materiálů, a zavedení pojmu Raumplan (prostorový plán) do architektonické praxe. Byl věrný jednou prověřeným schématům, která používal během zařizování interiérů a která neváhal znovu a znovu opakovat v nových zakázkách.

Návštěvníci budou moci na příkladech plzeňských, pražských a brněnských interiérů pozorovat Loosovy „obytné prostorové programy“ respektující každodenní rituály zámožné středostavovské klientely. Každý z programů, např. propojení místností buďto formou enfilády, či složitého Raumplanu, byl Loosem vytvářen pokaždé nově, dle individuálních potřeb klientů. Pro každou aktivitu architekt vytvořil optimální prostor (jídelnu, obývací pokoj, ložnici atd.). Například reprezentativní místnost byla vždy okázalá, největší v celém bytě, zatímco knihovna či budoár musely vzbuzovat dojem intimity. Díky prostorovým iluzím a novému pojetí prostorového chápání získaly především Loosovy interiéry zcela novou výtvarnou a architektonickou kvalitu, zvýrazněnou promyšleným použitím vybraných hodnotných povrchových materiálů.

Loos měl neobyčejně vyvinutý cit pro materiál a také úctu k jeho řemeslnému zpracování. Odmítal uměleckou napodobeninu, potěmkiniádu a faleš v architektuře. Ostře odsuzoval napodobování drahých materiálů jinými, méně kvalitními a lacinějšími. Řemeslně zušlechtěné materiály, ať už to byl kámen, dřevo nebo kov, pro něho byly svaté. Přírodní barva, kresba a struktura materiálu představovaly pro Loose „utajený ornament“. Reprezentativní prostory svých interiérů většinou obkládal vzácnými druhy mramoru, v jídelnách používal mahagon, v dámských místnostech javor a citroník. Pánské prostory zachovávaly svou důstojnost díky tmavému obložení z dubového či mahagonového dřeva.

Výstava, jež je reprízou výstavy, kterou Muzeum hlavního města Prahy prezentovalo v Rakouském kulturním fóru v Praze v roce 2013 u příležitosti 80. výročí úmrtí architekta Adolfa Loose, je nově doplněná publikacemi z bohatého knihovního fondu Studijního a dokumentačního centra Adolfa Loose. Výstava bude přístupná od 18. června 2020 do 31. ledna 2021.

Doprovodný program k výstavě:

23. 9. 2020, 17.00 hod.

Adolf Loos. Opakování génia.

Doprovodná přednáška ke stejnojmenné výstavě představí architektonický odkaz Adolfa Loose a principy jeho tvorby, v jejichž duchu považoval etické a morální požadavky kladené na architekturu za důležitější než aspekty estetické.

Přednášející: Mgr. Maria Szadkowská

Rezervace míst pomocí rezervačního formuláře na webových stránkách www.muzeumprahy.cz.

Vstupné: 60 Kč

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy – Centrum památek moderní architektury
pořádá od 14. prosince 2020 do 1. srpna 2021
v galerii Studijního a dokumentačního centra Norbertov,
Nad Hradním vodojemem 53/13, Praha 6 – Střešovice,
výstavu

Kdyby stěny mohly mluvit

Muzeum hlavního města Prahy pořádá v galerii Studijního a dokumentačního centra Norbertov výstavu s názvem *Kdyby stěny mohly mluvit*. Autorkou výstavy je teoretička architektury a znalkyně díla Adolfa Loose Leslie Van Duzer. Společně se svými studenty June Geyer a Zeke Kan představují kreslený příběh Müllerovy vily skrze dvanáct ilustrací místností v domě, jež se staly svědky dění v tomto pozoruhodném díle architekta Adolfa Loose. Výstava bude veřejnosti zpřístupněna 16. 12. 2020 a poté dle aktuálních nařízení vlády.

Architekt Adolf Loos ve svém článku *Odstranění nábytku* z roku 1924 položil sobě a ostatním architektům tuto rétorickou otázku: *Co má dělat opravdu moderní architekt?* Loos, jak je o něm známo, nikdy na odpověď nečekal, znal ji totiž předem: *Má stavět domy, v nichž veškerý nábytek, který není mobilní, zmizí ve stěnách. Stěny domu patří architektovi.* Loosův osobitý rukopis návrhu interiérových zdí je jedním z klíčových prvků nadčasovosti jeho architektury. Do svých stěn Loos zabudoval pohovky a válendy, police na občerstvení a krby, šatny a skříně, díky nimž svůj architektonický prostor výrazně tvaroval. Díky vestavěným prvkům a obkladům definoval nejen funkci prostoru, ale také vedl svébytný dialog s přilehlými místnostmi. Na příkladě vrcholného díla Adolfa Loose, Müllerovy vily v Praze, lze nejlépe vysvětlit tyto vazby stěn, které byly svědky pokusů o devastaci, o niž se pokoušely čtyři vládní úřady.

„Název výstavy *Kdyby stěny mohly mluvit* odkazuje na vše, co návštěvník nemůže vidět, včetně historických událostí, které se ve vile odehrály, a to od doby, kdy vila sloužila jako soukromé rodinné sídlo, po rok 2000, kdy se v podobě muzea otevřela návštěvníkům. Pokud by zdi skutečně dokázaly promluvit o tom, čeho byly svědky, odhalily by mnohá tajemství,“ doplňuje autorka výstavy Leslie Van Duzer.

Prof. Leslie Van Duzer je přední teoretičkou architektury dlouhodobě se zabývající dílem Adolfa Loose. Spolu s Kentem Kleinmanem napsala první monografii o Müllerově vile: *Villa Müller. A Work of Adolf Loos*, kterou v roce 1994 vydalo nakladatelství Princeton Architectural Press v New Yorku. V letech 1997–2000 se zásadně podílela na obnově

a restaurování Müllerovy vily. Od roku 2002 spolupracovala s Marií Szadkowskou na průzkumu díla Adolfa Loose v českých zemích, jehož výsledky byly prezentovány na výstavách s názvem: *Dílo Adolfa Loose v českých zemích v Praze, Brně, Plzni, Londýně a italské Latine.*

Tato více než 20 let trvající odborná spolupráce vyvrcholí prezentací nového způsobu interpretace prostorů Müllerovy vily v podání studentů ateliéru, který vede prof. Leslie Van Duzer na University of British Columbia ve Vancouveru. Autory ilustrací jsou June Geyer a Zeke Kan, kteří v roce 2019 osobně Müllerovu vilu navštívili, a mohli tak provést průzkum přímo na místě.

Výstava *Kdyby stěny mohly mluvit* tak odkrývá mnohá tajemství, která již dnešní návštěvník nemůže v překrásně zrestaurované vile/muzeu spatřit. Pro veřejnost bude výstava zpřístupněna až do 1. srpna 2021.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová
náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Mgr. Renáta Hajnová
produkční – Studijní a dokumentační centrum Norbertov
hajnova@muzeumprahy.cz
T+ 420 727 832 096

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy pořádá
od 31. května 2020 do 5. dubna 2021
v Zámeckém reálu Ctěnice
Bohdanečská 259/1, 190 17 Praha 9 – Vinoř
výstavu Devatero řemesel, desátá bída? Řemesla v českých filmových pohádkách.

České pohádky jsou plné řemeslníků, ať už jsou to ševci, krejčí nebo zlatníci či zahradníci. Řemesla jsou zachycena v mnoha podobách, ale většina pohádek se neobejde bez řemesel, která se v minulosti starala o stravu obyvatel, jako byli mlynáři, pekaři, řezníci, uzenáři nebo rybáři. Výstava se zaměřuje na filmová zpracování tohoto fenoménu, a to v pestrém výběru rekvizit a kostýmů ze slavných českých filmových pohádek, ale nejen to. Výstava nabízí mnoho překvapení a her, zábavu i poučení.

Výstava Devatero řemesel, desátá bída? Řemesla v českých filmových pohádkách zve návštěvníky do pohádkového světa řemesel. Je pravdivé rčení „devatero řemesel, desátá bída“? Kdo dělá poctivé řemeslo, určitě nedře bídu. Pak jsou ale tací, kteří ono rčení potvrzují, protože se ničemu pořádně nevyučí a nic skutečně nedokončí. S pomocí ševce Jíry a Jasněnky poznáme ševcovské řemeslo, kouzelná babička nám odkryje tajemství bylinkářek, pantáta Elišky, Princezny ze mlejna, nám představí mlynářské řemeslo a díky dětem z hradu Brtníku nebude chybět ani stavitelství. Nahlédneme i pod pokličku tajů kuchaře s Řádem zlaté vařečky a myšího kožíšku od princezny Lady a zahradnickému řemeslu se naučíme u samotného krále Miroslava.

Výstava se koná v přízemních a sklepních prostorách Zámeckého areálu Ctěnice.

V rámci výstavy je připravena celá řada doprovodných programů a komentovaných prohlídek, včetně výukových programů.

DOPROVODNÉ PROGRAMY PRO VEŘEJNOST

12. 9. 2020	Jablkobraní
3. 10. 2020	Drátování
28. 11. 2020	České Vánoce
5. 12. 2020	Mikuláš

PROGRAM PRO ŠKOLY, ZÁJMOVÉ SKUPINY A LETNÍ PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY

Na tučet pohádek, tučet řemesel

Mlynář z filmu Princezna ze mlejna, zahradník z Pyšné princezny, kominík z Kouzelného měšce, kuchař z Princezny se zlatou hvězdou či ponocný z Dařbujána a Pandrholy – to jsou jen někteří řemeslníci, jimiž se české pohádky jen hemží. Prostřednictvím známých filmových pohádek poznají děti hravou formou blíže mnoho řemesel a své znalosti si budou moci vyzkoušet v řemeslné dílně.

Vhodné pro: MŠ, 1. st. ZŠ.

Varianta animačního programu, v němž si studenti vyzkouší práci v rukodělné dílně, dozví se mnoho zajímavostí a informací o řemeslech, a to i těch zaniklých, které nám připomínají doby minulé. Mezi taková řemesla patří například ponocní, lazebníci, dohazovači či smolaři.

Vhodné pro: 2. st. ZŠ a nižší gymnázia.

Nutná rezervace termínu na tel.: 286 001 362 nebo na e-mailu: lektorctenice@muzeumprahy.cz

Vernisáž výstavy proběhne v sobotu 30. 5. 2020 v 10.00 hod.

Tisková konference se koná v rámci slavnostního zahájení výstavy.

Otevírací doba v Zámeckém areálu Ctěnice:

Pondělí zavřeno.

Letní období 1. 4. – 31. 10. 2020

Úterý–neděle 10.00–18.00 hod.

Zimní období: 1. 11. 2020 – 31. 3. 2021

Úterý–pátek 10.00–16.00 hod.

Sobota–neděle 10.00–18.00 hod.

Státní svátky 5. a 6. 7. 2020, 28. 9. a 28. 10. 2020 otevřeno 10.00–18.00 hod.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Mgr. Hana Klabanová

kastelánka Zámeckého areálu Ctěnice

ctenice@muzeumprahy.cz

T+ 420 286 001 361, M+ 420 606 859 952

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy
získalo **2. cenu v XVIII. ročníku Národní soutěže muzeí
Gloria musaealis**

Národní soutěž muzeí Gloria musaealis

Výstava Muzea hlavního města Prahy „Chudá Praha: Lidé–Místa–Instituce (1781–1948) / EPOS 257: Dýmová hora“ obdržela 2. místo v národní soutěži muzeí GLORIA MUSAEALIS za rok 2019 v kategorii Muzejní výstava roku. Soutěž vyhlašuje společně Ministerstvo kultury, Asociace muzeí a galerií České republiky, z. s., a Český výbor ICOM, z. s. V této kategorii bylo přihlášeno 40 projektů.

Slavnostní ceremoniál proběhl 6. 10. 2020 ve Smetanově síni Obecního domu. Vzhledem k aktuální situaci a mimořádným opatřením MZ ČR se akce uskutečnila bez přítomnosti diváků. Vyhlašování výsledků však bylo v reálném čase streamováno na sociálních sítích. Cenu převzala ředitelka Muzea hlavního města Prahy paní Zuzana Strnadová a autoři obou částí paní Jana Viktorínová, autorka části Chudá Praha, a umělec EPOC 257 za Dýmovou horu.

Záznam můžete zhlédnout zde:

https://www.youtube.com/watch?v=JSe8isog96c&ab_channel=AMG

Chudá Praha: Lidé–Místa–Instituce (1781–1948) / EPOS 257: Dýmová hora byly dvě výstavy na stejné téma – o podobách chudoby a sociálního vyloučení.

Chudá Praha: Lidé–Místa–Instituce (1781–1948) byla pohledem na chudobu ve městě v 19. a zejména v 1. polovině 20. století z několika perspektiv. Historické obrazové materiály, především fotografie a tisky, dokumentovaly každodenní starost nejchudších vrstev o jejich skromné živobytí. Unikátní snímky zachycovaly místa, která chudí obývali nebo na kterých se zdržovali. Návštěvníci měli zároveň možnost seznámit se s vybranými institucemi, ve kterých nejchudší lidé nalézali útočiště a podporu. A poznat tak i způsoby, jakými se společnost s chudobou vyrovnávala prostřednictvím chudinské a sociální péče – jak se formovala od josefínských dob. Výstava podkřývala stinné stránky velkoměsta, umožňovala je vidět v

širších souvislostech a nabízela tak návštěvníkům srovnání historické a současné reality. Autorkou výstavy je **Jana Viktorínová**, vedoucí historického oddělení MMP.

Jak žijí lidé bez domova v Praze dnes? Kde bydlí, čím se zabývají, o čem sní? Odpověďmi na tyto otázky se zabývala výstava **Dýmová hora byly dvě výstavy na stejné téma – o podobách chudoby a sociálního vyloučení**, kterou připravil současný umělec **EPOS 257**. Pomocí fotografií, filmů a hmotných artefaktů zachycovala historii nedávno zaniklé bezdomovecké komunity v Praze na Třebešíně, a to včetně subjektivní roviny legend a mýtů, které se k tomuto místu váží. Vrcholem výstavy byl projekt kamenného pomníku Dýmové hory, který autor spolu s Marcelem, bývalým obyvatelem tohoto místa, v podmínkách bezdomoveckého života vytvořil. Kurátorem výstavy byl historik umění **Tomáš Pospiszyl**.

Obě výstavy se konaly v hlavní budově muzea.

Videospot k výstavám můžete zhlédnout zde:

https://www.youtube.com/watch?v=-413voym6nQ&feature=youtu.be&ab_channel=AMG

Kompletní prezentace vítězů Národní soutěže muzeí Gloria musaealis 2019 naleznete zde:

https://www.cz-museums.cz/web/gloria_musaealis/vyhlaseni-vitezu/prezentace/prezentace-vitezu-narodni-souteze-muzei-gloria-musaealis-2019

gloria musaealis 2019

XVIII. ROČNÍK NÁRODNÍ SOUTĚŽE MUZEÍ

Ministerstvo kultury, Asociace muzeí a galerií České republiky, z. s.
a Český výbor ICOM, z. s.
udělují

II. MÍSTO

v soutěži o Cenu Gloria musaealis v kategorii
Muzejní výstava roku 2019

Muzeu hlavního města Prahy
za výstavu „Chudá Praha: Lidé - Místa - InSTITUTE
(1781-1948) / EPOS 257: Dýmová hora“

uspořádanou ve dnech 17. dubna - 29. prosince 2019

MINISTR KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY   PŘEDSEDKYNĚ ASOCIACE MUZEÍ A GALERIÍ ČESKÉ REPUBLIKY, Z. S.   PŘEDSEDKYNĚ ČESKÉHO VÝBORU ICOM, Z. S.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová
náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová
média, úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy
připravilo novou prezentaci Madony ze Staroměstské radnice
v hlavní budově muzea Na Poříčí 52, Praha 8

Staroměstská Madona nově po šesti stoletích

Muzeum hlavního města Prahy ve spolupráci se sdružením CESNET a společností MUSOFT.CZ připravilo novou prezentaci Madony ze Staroměstské radnice ve své stálé expozici a na Internetu. Gotická socha z druhé poloviny 14. století je cennou součástí sbírek Muzea hlavního města Prahy. Do roku 1945 zdobila nároží Staroměstské radnice v Praze, kde ji poté nahradila replika. V letech 2017-2018 byla socha Madony restaurována v ateliéru AVU v Praze Jakubem Kachútem.

Během umístění sochy v ateliéru sdružení CESNET vytvořilo detailní 3D model sochy s využitím fotogrammetrie, optického skenování a zpracování v software Blender. 3D model slouží jednak pro podrobné dokumentační zachycení stavu sochy před a po restaurování a jednak pro prezentaci sochy veřejnosti novým způsobem. Návštěvníci stálé expozice v hlavní budově Muzea hlavního města Prahy mají možnost si spolu se sochou Madony prohlédnout na dotykovém panelu její interaktivní 3D model.

Návštěvníci mají možnost díky vizualizaci nejen vidět sochu ze všech stran, ale i odnímat a doplňovat části, které byly vytvořené během restaurování sochy. Protože historické prameny o původní podobě sochy mají různou úroveň přesnosti, bylo při restaurování rozhodnuto sochu doplnit pouze vybranými částmi. Návštěvníci mají možnost srovnání podoby sbírkového předmětu před a po restaurování a s různou volbou doplněných částí. Součástí vizualizace jsou doplňující anotace k různým částem sochy. Stejný model mohou návštěvníci vidět i na stránce muzea <http://www.muzeumprahy.cz/madona-ze-staromestske-radnice>.

Software pro vizualizaci interaktivních 3D modelů sbírkových předmětů vytvořilo sdružení CESNET tak, aby byl snadno využitelný se škálou zobrazovacích zařízení, od dotykové obrazovky, přes mobilní telefony návštěvníků až po velké stěny z LCD panelů. Každá instalace v expozici je připojena k Internetu, což umožňuje její snadnou správu a aktualizaci na dálku.

Vývoj proběhl v rámci projektu Využití 3D modelů pro národní infrastrukturu paměťových institucí (TL1000152), podpořeném Technologickou agenturou ČR v program ÉTA.

cesnet
■■■■

MUSOFT

T A
Č R

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová

média, úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy pořádá

od 19. února 2020

v hlavní budově muzea Na Poříčí 52, Praha 8

výstavu

Muzeum města Prahy na Těšnově?

Hlavním cílem výstavy Muzeum města Prahy na Těšnově? je upozornit odbornou i širokou veřejnost na potřebu Muzea hlavního města Prahy vybudovat nové prezentační prostory pro sbírky a zároveň na možnost využít pro tento záměr těšnovskou lokalitu v blízkosti historické hlavní budovy muzea Na Poříčí. Presentace nápaditých návrhů nové moderní budovy muzea na místě bývalého nádraží Těšnov představuje práce studentů FA ČVUT, ateliérů arch. Romana Kouckého a arch. Ladislava Lábuse.

Zadání oběma ateliérům bylo sice mírně odlišné (v prvním případě Pražské archeologické muzeum, v druhém Druhá budova muzea), společná jim ovšem byla lokalita – prostor vzniklý na Těšnově po zboření někdejšího nádraží v 70. a 80. letech 20. století. Nejdříve v roce 2014 vytvořili studenti ateliéru Romana Kouckého a Edity Lisecové návrhy Pražského archeologického muzea. Studenti ateliéru Ladislava Lábuse a Michala Šrámka s konzultacemi Radky Kurčíkové pak v roce 2018 vytvořili návrhy „Druhé budovy Muzea hl. m. Prahy“.

Výstava představuje dohromady čtyřicet studentských návrhů. Výsledky prací studentů obou ateliérů jsou prezentovány ve dvou oddělených celcích – podle ateliérů (resp. odlišných zadání). Tato část je zarámována úvodními tématy, která věnují pozornost samotným lokalitám Těšnova, Poříčí a Florence, nárysu nejstarší historie Muzea hl. m. Prahy a výstavbě současné budovy Muzea hl. m. Prahy Na Poříčí. Větší pozornost je pak věnována původnímu záměru magistrátu – počítat s vybudováním „velkého“ muzea, který později rozpracoval i architekt A. Balšánek. Samostatnou, nevelkou, ale důležitou kapitolku tvoří záměr z roku 1977 na přeměnu budovy bývalého nádraží Těšnov v budovu muzejní.

Již v době otevření dnešní budovy muzea na Florenci v roce 1900 bylo jasné, že nové prostory potřebám muzea hlavního města českého království nestačí. Více než stoleté hledání další lokality pro stavbu důstojného stánku pro prehistorické či historické sbírky se završuje ideou nového moderního paláce stojícího v místech odvěké křižovatky lidských cest a osudů. V místech, kde byl brod, stávala tu městská brána a začínala tu významná dopravní trať...

Autorkou výstavy je hlavní kurátorka Muzea hl. m. Prahy Pavla Státníková a veřejnosti bude přístupná od 19. února do 13. června 2020.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová
náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová
média, úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy
připravilo nové online virtuální prohlídky výstav

Muzeum města Prahy na síti

Muzeum města Prahy muselo před 14 dny uzavřít brány svých expozic a výstav. Zůstáváme ale na síti a rádi bychom přispěli lidem v této nelehké době nabídkou našich online aktivit, které stále rozšiřujeme.

Návštěvníkům nabízíme jednak soubor webových výstav, které byly vytvořené primárně pro online prezentaci. Zároveň ale i virtuální prohlídky výstav, které již proběhly v prostorách muzea a následně byly zpracovány do virtuální podoby. Nově máme zařazeny výstavy, které by za normálních okolností byly nyní k vidění v hlavní budově muzea na Florenci a v Domě U Zlatého prstenu. Jedná se o výstavu **Listopad 1989 v pražských ulicích** a **Muzeum města Prahy na Těšnově?** v hlavní budově a výstavu **Pro kamna ke Špačkovi** v Domě U Zlatého prstenu.

Virtuální prohlídky, které pro Muzeum města Prahy realizovala společnost MUSOFT.CZ, jsou nejen časoprostorovým otiskem fyzických výstav, ale také zdrojem rozšiřujícího digitálního obsahu jako jsou fotografie, videa, textové informace a audiokomentáře. Virtuální prohlídky nemohou nahradit zážitek z fyzické návštěvy našeho muzea, ale díky rozsahu přidaného obsahu mohou být zajímavou alternativou, jak v dnešní nelehké době strávit volný čas a zůstat s námi v kontaktu. Budeme rádi, pokud vás naše projekty virtuální reality zaujmou a motivují k osobní návštěvě v klidnějších časech.

Nové virtuální prohlídky

muzeum-mesta-prahy-na-tesnove.muzeumprahy.cz

pro-kamna-ke-spackovi.muzeumprahy.cz

listopad-1989-v-prazskych-ulicich.muzeumprahy.cz

Nezahálíme ani, co se týče aktivit pro děti. Pro ty malé máme připravené vystřihovánky a skládačky, pro děti prvního stupně základních škol jsou ke stažení pracovní listy a pro děti z věkové skupiny 11 – 13 let máme připraven historický kvíz s odkazy, které podkryjí další zajímavosti z historie Prahy. Každý týden tyto materiály aktualizujeme a doplňujeme.

Webové výstavy

Madona ze Staroměstské radnice

<http://muzeumprahy.cz/madona-ze-staromestske-radnice/>

Holby a holbičky – sklo Inwald

<http://muzeumprahy.cz/holby-a-holbicky-sklo-inwald/>

Vyzvání k tanci – taneční pořádky a vějíře druhé poloviny 19. století

<http://muzeumprahy.cz/5227-vyzvani-k-tanci-tanecni-poradky-a-vejire-druhe-poloviny-19-stoleti/>

Hrob bylanské kultury ze Suchdola

<http://muzeumprahy.cz/5232-hrob-bylanske-kultury-ze-suchdola/>

Předměty Pražanů kolem roku 1900

<http://muzeumprahy.cz/predmety-prazanu-kolem-roku-1900/>

Směle ber hračku Směr

<http://muzeumprahy.cz/2580-smele-ber-hracku-smer/>

Porcelán a sklo. HOTEL PRAHA

<http://muzeumprahy.cz/5241-porcelan-a-sklo-hotel-praha/>

Únor 1948 v Praze

<http://muzeumprahy.cz/unor-1948-v-praze/>

První světová válka v životě Pražanů

<http://muzeumprahy.cz/prvni-svetova-valka-v-zivote-prazanu/>

Těšnovské nádraží / Třicet let od demolice, sto čtyřicet let od otevření

<http://muzeumprahy.cz/761-tesnovske-nadrazi-tricet-let-od-demolice-sto-ctyricet-let-od-otevreni/>

Sametová revoluce v plakátech Muzea hlavního města Prahy

<http://muzeumprahy.cz/sametova-revoluce-v-plakatech-muzea-hlavniho-mesta-prahy/>

Virtuální výstavy

Konzervovaná minulost

<http://muzeumprahy.cz/5279-konzervovana-minulost/>
<http://konzervovana-minulost.muzeumprahy.cz/>

Od nitě ke košili / Textil a móda středověkých Pražanů

<http://muzeumprahy.cz/2664-od-nite-ke-kosili-textil-a-moda-stredovekych-prazanu/>
<http://od-nite-ke-kosili.muzeumprahy.cz/>

Strašnice ... zahrada Prahy, brána armád...

<http://muzeumprahy.cz/2560-strasnice-zahrada-prahy-brana-armad/>
<http://strasnice.muzeumprahy.cz/>

Historie povodní v Praze

<http://muzeumprahy.cz/2213-historie-povodni-v-praze/>

<http://historie-povodni-v-praze.muzeumprahy.cz/>

Online aktivity lektorského oddělení muzea

Pro děti na doma

Soubor vystřihovánek, pracovních listů, které si mohou menší děti se svými rodiči doma vybarvovat, slepovat a vyplňovat. Každý týden je sada aktualizována o nové pracovní listy.

<http://muzeumprahy.cz/pro-deti-na-doma/>

Dějiny Prahy za školou jsou určeny pro starší žáky základních škol, kde lektorské oddělení každý týden zadává úkoly s odkazy, které seznámí děti zajímavou formou s historií Prahy. Děti mohou zasílat své řešení a mohou být odměněny malým dárkem.

<http://muzeumprahy.cz/dejiny-prahy-za-skolou/>

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová

média, úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy v rámci výběrového řízení ve veřejné zakázce –
„Vizuální identita pro Muzeum města Prahy“ získalo

nové logo

Muzeum hlavního města Prahy v závěru loňského roku rozhodlo o výběru dodavatele na novou vizuální identitu, která se promění podle vítězného návrhu Kláry Horové. Ta vyhrála ve vyzvaném jednokolovém anonymním výběrovém řízení, které bylo vypsáno Muzeem hl. m. Prahy a na jehož organizaci se podílela Unie grafického designu. S novým logem se pojí i zavedení nového zkráceného názvu instituce: Muzeum města Prahy.

Předmět soutěže

Cílem soutěže bylo najít novou sebevědomou identitu, která by pomohla řešit problémy, se kterými se muzeum potýká, což jsou zejména roztříštěnost značky muzea a jeho součástí, rozsáhlá škála témat, kterým se muzeum věnuje, velká šíře aktivit, výstav a doprovodných akcí, což s sebou přináší i široké spektrum návštěvníků. Požadavkem byla výrazná vizuální komunikace, která by nabídla jednotící pravidla, a to atraktivní, současnou a výraznou formou. Jednotný vizuální styl by měl pomoci odlišit muzeum od ostatních institucí, provázat jednotlivé objekty, ale zároveň jim zajistit vlastní identitu.

Z důvodu efektivnější komunikace bylo také rozhodnuto o zkrácení názvu – Muzeum města Prahy –, tato podoba byla vybrána i vzhledem k historickému vývoji instituce a její činnosti jako městského muzea. Pro formální komunikaci je zachován název daný zřizovací listinou (tzn. Muzeum hlavního města Prahy).

Průběh a výsledek soutěže

Výzva k podání nabídky na veřejnou zakázku „Vizuální identita pro Muzeum města Prahy“ byla rozeslána 9. 10. 2019 deseti vybraným studiím, samotná soutěž byla vypsána jako anonymní, jednokolová a uzavřená. Hodnotící komise zasedala 28. 11. 2019 a zúčastnili se jí zástupci muzea, Magistrátu hlavního města Prahy i odborníci na grafický design (Ondřej Kafka za Unii grafického designu a profesori ak. mal. Pavel Hrach a ak. mal. Karel Míšek).

Devět z uchazečů, kteří splnili zadání, obdrželo skicovné ve výši 20.000 bez DPH. Hodnotící komise se shodla na vítězném pořadí: 3. místo MgA. Ondřej Zámeš, MgA. Roman Černohous, 2. místo: ViaGaudium, s. r. o. / MgA. Adéla Valha Vorbová, 1. místo: Mgr. Art. Klára Horová.

Průběh a výsledek soutěže shrnuje Ondřej Kafka, člen hodnotící komise: „Komise posuzovala řadu různých předložených návrhů řešení, ke každému proběhla diskuze a nakonec se jednomyslně shodla na vítězném návrhu Kláry Horové, který nejlépe splnil zadání. Věřím, že nová identita muzea je nadčasová a kvalitní, s jasnou vazbou na identitu hlavního města Prahy, že bude pozitivně přijata jak zaměstnanci muzea, tak jeho návštěvníky a že se díky ní podaří dosáhnout jednoho z cílů výběrového řízení – sjednocení různých značek muzea pod jednu společnou sdílenou identitu.“

S vítězkou soutěže byla následně uzavřena licenční smlouva na logo, na jejímž základě jí byla vyplacena částka 200.000 bez DPH, a byla uzavřena smlouva o dílo na vypracování grafického manuálu jednotného vizuálního stylu v hodnotě 600.000 bez DPH.

Blíže k samotnému logu autorka vítězného návrhu Mgr. Art. Klára Horová: „Základem nového jednotného vizuálního stylu je nový logotyp. Ten je tvořen ze dvou částí litery „M“ na pozadí dvou od sebe oddělených obdélníků (dohromady vytvářejících čtverec), do kterých jsou litery umístěny. První část „M“ vychází z písma antikvového – vyjadřuje respekt k historii a tradici, druhá část je grotesková a evokuje moderní polohu. Dvě půlené „M“ – historické a současné – spoluvytváří jedno „M“ (muzeum) a zároveň historickou linku. Druhé půlené „M“ v dalším plánu tvoří číslici „1“ – jako vyjádření jedinečnosti, jde o jediné muzeum, které se zabývá výhradně Prahou a představuje veřejnosti její historii i současnost.

Dva obdélníky vycházejí z motivu brány ve znaku hlavního města Prahy. Brána evokuje vstup do muzea, jeho objektů, expozic, na výstavy i programy; do muzea, které je maximálně otevřené širokému spektru návštěvníků.

Princip dělení do dvou obdélníků se promítá do celé vizuální identity, která se dále rozvíjí do spolu souvisejících dvojic či protipólů: historie–současnost, autor–dílo (např. Parlér–Karlův most či Adolf Loos–Müllerova vila), plán (skica)–realizace, celek–detail, panovník–kontext (Karel IV.–Praha), černobílá–barva, objekt–expozice, objekt–výstava, interiér–exteriér apod. Tento systém nového vizuálu bude postupně aplikován na citylightech, plakátech, brožurách, publikacích, letácích, bannerech, pozvánkách atd.

Věřím, že se podařilo vytvořit logotyp a na něj navazující jednotný vizuální styl, který bude značku muzea prezentovat ve všech výstupech sebevědoměji, než tomu bylo doposud, který se bude odlišovat od konkurence, který respektuje tradici, je snadno zapamatovatelný a zároveň působí seriózně a adekvátně k instituci, která je kulturní a schraňuje bohatý sbírkový fond věnovaný pražským dějinám.“

Zuzana Strnadová, ředitelka Muzea hl. m. Prahy: „Věřím, že vítězné logo má potenciál být základem nové sebevědomé identity našeho muzea, která propojí jeho jednotlivé součásti i objekty. Takové bylo zadání soutěže a vybraný návrh splňuje naše očekávání. Děkuji všem účastníkům, kteří se soutěže zúčastnili, a také porotě, resp. komisi, která jednotlivé návrhy hodnotila a vyhodnotila.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová
náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová
média, úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

MINISTERSTVO
KULTURY

MUZEUM
HLAVNÍHO
MĚSTA
PRAHY

ADOLF LOOS SVĚTOOBČAN

Výstava ke 150. výročí narození architekta Adolfa Loose

Ve čtvrtek 10. prosince 2020 bude v rámci iniciativy „Rok Adolfa Loose 2020“ v Národním technickém muzeu naživo přenášenu vernisáží zahájena výstava ADOLF LOOS SVĚTOOBČAN. Posláním výstavy, kterou připravilo Muzeum hlavního města Prahy ve spolupráci s NTM, je připomenout 150 let od narození Adolfa Loose, jednoho ze zakladatelů moderní evropské architektury a dnes už celosvětově proslulého architekta. Výstava prezentuje stěžejní dílo architekta se zaměřením na jeho realizace v Českých zemích. Loosova tvorba a její principy budou na výstavě představeny formou trojrozměrných modelů, fotografií a audiovizuálních prvků. Díky prostorovému diagramu Loosova životanávštěvníci snadno poznají, kdy a kde vznikaly jednotlivé projekty.

„K dílu architekta Adolfa Loose mám osobní vztah, protože jsem měl před více než 20 lety příležitost vykonávat památkový dohled nad rekonstrukcí Müllerovy vily. Díky ní se tato unikátní památka světové moderny otevřela veřejnosti. Velice si tedy cením toho, že v Národním technickém muzeu díky Muzeu hlavního města Prahy otevíráme výstavu, která umožní, aby se návštěvníci mohli s projekty tohoto významného architekta podrobněji seznámit. Dovolím si také pozvat všechny zájemce na streamovanou vernisáž, kterou výstavu v den 150. výročí architektova narození otevíráme,“ říká Karel Ksandr, generální ředitel NTM.

„Letošní rok je rokem Adolfa Loose, který jsme vyhlásili společně s Národním památkovým ústavem jako připomenutí 150. výročí narození tohoto světově proslulého architekta. Zároveň si připomínáme i 90. výročí realizace jeho nejznámějšího a nejkrásnějšího domu, Müllerovy vily. Již 20 let uplynulo od dokončení její náročné památkové obnovy zaštitěné Muzeem hlavního města Prahy, kterému hlavní město Praha světilo vilu do správy v roce 1995. Zároveň s otevřením této národní kulturní památky pro veřejnost zahájilo svoji intenzivní činnost Studijní a dokumentační centrum Adolfa Loose pod vedením Marie Szadkowské. Výstava ADOLF LOOS SVĚTOOBČAN je jedním z významných výsledků činnosti tohoto centra, které spolupracuje s významnými odborníky a institucemi zabývajícími se moderní architekturou u nás i v zahraničí,“ uvedla Zuzana Strnadová, ředitelka Muzea hl.m.Prahy.

Posláním výstavy, kterou připravilo Muzeum hlavního města Prahy ve spolupráci s Národním technickým muzeem, je připomenout veřejnosti důstojným i inspirativním způsobem 150 let od narození Adolfa Loose, jednoho ze zakladatelů moderní evropské architektury a dnes už celosvětově proslulého architekta (*10. prosince 1870 v Brně). Zároveň chceme upozornit na krásu a promyšlenost dochovaných Loosových budov a interiérů v Čechách a na Moravě a podpořit rostoucí zájem odborné i široké veřejnosti o jeho ohrožené nebo nedocenené nebo dosud neznámé stavby i neuskutečněné projekty. V neposlední řadě výstava představuje Loosovo myšlenkové zázemí, z něhož jeho tvorba vyrůstá.

V přední části výstavního sálu je instalováno první české vydání „Řečí do prázdna“ s Loosovými nejcitovanějšími texty a originální blok mramoru Cipollino ze švýcarského lomu, který Loos nepoužil při

MINISTERSTVO
KULTURY

MUZEUM
HLAVNÍHO
MĚSTA
PRAHY

stavbě Müllerovy vily a jehož dvě plochy byly vybroušeny speciálně pro výstavu kvůli unikátní struktuře kresby tohoto legendárního mramoru. Tuto úvodní část výstavy doplňují úryvky z Loosových nejznámějších publicistických statí, představené formou audionahrávek, doplněny samostatným vizuálním prvkem, promítaným na bílou stěnu výstavního sálu – videoprojekcí na téma „O stavbě a oděvu“.

Důležitým prvkem výstavy je obdélníkový diagram Loosova života se schématickou zlatou linkou jeho životní dráhy, umístěný uprostřed podlahy výstavního sálu, kde v průsečících mříže časových a prostorových souřadnic jsou připomenuty nejdůležitější Loosovy projekty v českých zemích i ve světě, nejzřetelněji prostřednictvím souboru nových architektonických modelů postavených budov i neuskutečněných projektů v Čechách a na Moravě. Model světoznámé Müllerovy vily z Prahy – Střešovic, národní kulturní památky ve správě Muzea hlavního města Prahy, doplňují modely Brummelova domu v Plzni, úřednických řadových domů v Náchodě – Babí, neuskutečněného návrhu Jordanova nájemního domu v Brně a tří staveb cukrovarnického areálu v Hrušovanech u Brna – cukerní rafinerie, ředitelské vily se zahradou a ubytovacího hostince v blízkosti nádraží, odborné veřejnosti dosud neznámého.

Na stěnách výstavního sálu je rovnocenně s modely instalován soubor profesionálních barevných fotografií současné podoby dochovaných exteriérů a interiérů budov v českých zemích, rozdělený podle nejdůležitějších – a konstantních - kategorií Loosovy tvorby: vztahu vnitřního a vnějšího, enfilády, Raumplanu, symetrie a promyšlenosti vnitřního nábytkového zařízení. Loosova vynikající znalost vlastností ušlechtilých stavebních materiálů je představena na poslední sérii fotografií. Výstavu doplňují tři originální sedací nábytkové kusy ze soukromých i veřejných sbírek, které Adolf Loos osobně navrhoval nebo vybral do svých interiérů.

Streamovaná vernisáž se uskuteční ve čtvrtek 10. 12. 2020 od 17:00 do 19:00.

První část od 17:00 Müllerova vila: úvodní slovo, „Domácí koncert“ Bennewitzovo kvarteto, dokument „Můj nejkrásnější dům“.

Druhá část NTM: vernisáž výstavy s hudebním doprovodem Karolíny CingrošovéŽmolíkové, komentovaná prohlídka výstavy s autory

Program naleznete v příloze.

www.ntm.cz/adolf-loos-svetoobcan

www.muzeumprahy.cz/adolf-loos-svetoobcan/

Výstava v NTM potrvá od 11. 12. 2020 do 1. 8. 2021.

MINISTERSTVO
KULTURY

MUZEUM
HLAVNÍHO
MĚSTA
PRAHY

Snížené vstupné do NTM od 3.12. 2020 do odvolání:

Plné 150,- Kč

Snížené 80,- Kč

Rodinné 300,- Kč

Školní skupiny s pedagogickým doprovodem 20,- Kč/žák

Více www.ntm.cz

V NTM je v současnosti zpřístupněno 5 expozic a 2 výstavy.

Tisková zpráva Národního technického muzea 7. 12. 2020.

Kontakty:

Bc. Jan Duda

Vedoucí Odboru PR a práce s veřejností

Email: jan.duda@ntm.cz

Mob: +420 770 121 917

Národní technické muzeum

Kostelní 42, 170 00 Praha 7

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

TISKOVÁ ZPRÁVA

Hlavní budovu Muzea hlavního města Prahy

Na Poříčí 52, Praha 8

čeká rekonstrukce

Muzeum hlavního města Prahy uzavírá od 15. června 2020 z důvodu rekonstrukce hlavní budovu na Florenci. Cílem komplexní obnovy interiérů je úprava budovy pro vytvoření moderního muzea v krásném historickém objektu se vším, co k tomu náleží. Výstavní sály budou připraveny na instalaci nových expozic a výstav s využitím současných technologií. Zázemí pro návštěvníky bude mít parametry odpovídající současným standardům, včetně bezbariérového přístupu.

Hlavní budova Muzea hlavního města Prahy byla podle návrhu arch. Antonína Balšánka postavena v letech 1896–1898; pro veřejnost pak byla společně s expozicemi slavnostně otevřena 27. 9. 1900. Za 120 let své existence neprošla žádnou větší/generální rekonstrukcí. Probíhaly v ní pouze dílčí úpravy především technického charakteru. Její celková generální rekonstrukce byla připravována již od roku 2004, včetně nejprve dostavby a posléze výstavby nové budovy muzea v blízkosti té stávající. V roce 2012 byla dokončena pouze celková obnova fasády, včetně restaurování plastických prvků. Po 120 letech je nezbytné komplexně obnovit interiéry, a to i s technickým a bezpečnostním zařízením, které je již na hranici životnosti. Součástí rekonstrukce interiérů bude i vetknutí výtahu do budovy, čímž se celá stane plně bezbariérovou. Nově bude dislokováno a upraveno zázemí pro návštěvníky – pokladna, šatna, muzejní obchod a toalety.

Budova se zavírá pro veřejnost od 15. června 2020, kdy zaměstnanci muzea začnou postupně balit všechny sbírkové předměty z expozic, které se budou stěhovat do depozitářů. Naše kolegyně a kolegové z odborných oddělení muzea budou mít na starosti zabalení a bezpečné přestěhování přibližně 578 sbírkových předmětů z historických sbírek našeho muzea a 744 archeologických exponátů.

Zároveň budou ochráněny umělecké a umělecko-řemeslné prvky, které jsou součástí muzejní budovy, jako například malované stropy z domů U Císařských na Václavském náměstí nebo z Vaječného trhu (dnešní Rytířská ulice) či z kláštera cyriaků na Starém Městě. Předpokládáme, že samotná rekonstrukce bude zahájena 1. září 2020 a bude trvat dva roky. Hlavní budova by se měla znovu otevřít pro veřejnost na podzim v roce 2022.

Investiční akce rekonstrukce interiérů hlavní budovy bude probíhat podle architektonického projektu ateliéru SGLPROJEKT za dohledu pracovníků památkové péče, neboť budova je zapsanou kulturní památkou. Realizací bude pověřena firma, která bude vybrána v právě probíhající soutěži podle zákona

o veřejných zakázkách. Dohlížet na tuto náročnou realizaci bude tým složený ze zaměstnanců muzea a externích spolupracovníků.

Zrekonstruovanou budovu otevřeme velkou unikátní výstavou rozloženého Langweilova modelu Prahy s využitím moderních audiovizuálních technologií a interaktivních prvků. Prezentovány budou i výsledky výzkumného projektu zaměřeného na využití Langweilova modelu Prahy ve výuce, který byl letos zahájen. Tento model je světovým unikátem, je zároveň zřejmě nejznámějším exponátem vystaveným v naší hlavní budově. Příležitost vidět ho v rozložené podobě se vyskytne jednou za několik desítek let. Zajímavostí je i to, že Langweilův model Prahy budovu neopustí ani po dobu rekonstrukce. Bude pro něj zhotoven speciální obal, jakýsi sarkofág, tak aby nedošlo k jeho poškození. Zároveň budou prezentovány další modely Prahy – od historických až po ty současné. Poté budou postupně otevírány nové expozice o dějinách Prahy, které už připravujeme.

„Rekonstrukce interiérů hlavní budovy bude nepochybně náročná. Věřím ale, že se nám díky ní podaří této krásné novorenesanční stavbě vrátit její původní lesk, který léty postupně ztrácela. A osobně mě bude těšit, že se zařadíme mezi v posledních několika letech zrekonstruované historické pražské muzejní budovy,“ dodává ředitelka Muzea hlavního města Prahy PhDr. Zuzana Strnadová.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová

média, úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy pořádá
od 9. června 2020 do 31. ledna 2021
v domě U Zlatého prstenu
Týnská 630/6
110 00 Praha 1, Staré Město
výstavu

100 roků Říše loutek

Letos v září oslaví divadlo Říše loutek, jehož zakladatelem byl akad. soch. Vojtěch Sucharda, 100 let své existence. Při té příležitosti pořádá Muzeum hlavního města Prahy výstavu v domě U Zlatého prstenu, která představí unikátní historické loutky, rekvizity, ukázky dekorací a kostýmů doplněné dobovými fotografiemi. Výstava připomene i práci těch, kteří loutkám dávají život, a představí veřejnosti řadu materiálů, které doposud neměla možnost vidět.

Divadlo Říše loutek získalo během doby své existence značné umělecké renomé. Od roku 1928 působí v budově Městské knihovny na Starém Městě ve světově unikátním prostoru kukátkového jeviště a hlediště. Během svého trvání hraje nepřetržitě.

I když se původně hrálo jen s marionetami – tedy loutkami voděnými shora – začaly se časem na scéně objevovat také maňásky a javajky. Vojtu Suchardu vystřídal v principálské funkci akad. sochař Bohumír Koubek a v poslední době vytváří loutky řada domácích i externích výtvarníků.

Česko má jako loutkářská velmoc tradici lidového loutkářství zapsanou i v seznamu kulturního dědictví UNESCO.

Z HISTORIE DIVADLA ŘÍŠE LOUTEK

Říše loutek se zrodila před 100 lety. Přesně 26. září 1920 se poprvé rozhrnula opona a loutky sochaře Vojty Suchardy v krásných dekoracích Anny Suchardové-Brichové zahrály pohádku *Dlouhý, Široký a Bystrozraký*. A pak se hrálo každou sobotu a neděli. Toto nové divadlo se jmenovalo *Divadélko V říši loutek v Bubenci* a sídlilo ve zrušené školní kapli v Korunovační ulici. Manželé Suchardovi vtiskli divadlu výraznou tvář a seskupili kolem sebe početný soubor v čele s emeritní členkou Národního divadla Marií Aichelburgovou-Hilbertovou. Hrály se pohádky, ale také Tylův *Strakonický dudák*, Jiráskova *Lucerna* či Shakespearův *Večer tříkrálový*. Divadlo brzy získalo značné umělecké renomé, a tak když se v Praze na Starém Městě začala stavět budova Městské knihovny, bylo pamatováno i na loutkové divadlo, které bylo nabídnuto souboru Říše loutek.

Do nového působiště se soubor přestěhoval na podzim 1928 a pod pozměněným názvem *Umělecká scéna Říše loutek* se stal reprezentativní městskou loutkovou scénou. Divadelní prostory vytvořil arch. František Roith ve stylu art deco, s velkoryse vyřešeným zákulisím a scénou bohatě vybavenou všemožnými technickými zařízeními. O divadle se psalo s nadšením jako o nejmodernějším loutkovém divadle na světě. A loutkáři se snažili, aby i uváděné hry patřily k tomu nejlepšímu, co loutky dokážou. V divadle v Městské knihovně hraje Říše loutek dodnes. A nevynechala ani jedinou sezonu. I když se původně hrálo jen s marionetami – tedy loutkami voděnými shora –, začaly se časem na scéně objevovat

také maňasky a javajky. Vojtu Suchardu vystřídal v principálské funkci sochař Bohumír Koubek a v poslední době vytváří loutky řada domácích i externích výtvarníků.

Výstava v domě U Zlatého prstenu představuje nejen loutky, ale také fotografie, návrhy, ukázky dekorací, rekvizit i kostýmů. I loutky totiž mají svou garderobu a ta vytvořená Annou Suchardovou-Brichovou patří k unikátním souborům. Výstava připomíná také práci těch, kteří loutkám dávají život. Kromě jiného i proto, že v Říši loutek po celou dobu všichni hrají zadarmo.

DOPROVODNÉ PROGRAMY K VÝSTAVĚ

Workshop výroba loutek

Max. kapacita 15 lidí, nutná rezervace, e-mail: prsten@muzeumprahy.cz

Termíny:

sobota 19. 9. 2020, 14:00–17:00 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1
sobota 24. 10. 2020, 14:00–17:00 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1
sobota 21. 11. 2020, 14:00–17:00 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1
sobota 19. 12. 2020, 14:00–17:00 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1
sobota 23. 1. 2021, 14:00–17:00 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1

Komentované prohlídky výstavy s autory

Max. kapacita 30 lidí, nutná rezervace: e-mail: prsten@muzeumprahy.cz

Termíny:

čtvrtek 3. 9. 2020, 17:30 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1
čtvrtek 1. 10. 2020, 17:30 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1
čtvrtek 5. 11. 2020, 17:30 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1
čtvrtek 3. 12. 2020, 17:30 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1
čtvrtek 7. 1. 2021, 17:30 hod., dům U Zlatého prstenu, Týnská 630/6, Praha 1

Komentované prohlídky zákulisí Divadla Říše loutek

max. kapacita 30 lidí, nutná rezervace, e-mail: prsten@muzeumprahy.cz

Termíny:

sobota 10. 10. 2020, 17:30 hod., Žatecká 98/1, Praha 1
sobota 14. 11. 2020, 17:30 hod., Žatecká 98/1, Praha 1
sobota 12. 12. 2020, 17:30 hod., Žatecká 98/1, Praha 1
sobota 9. 1. 2021, 17:30 hod., Žatecká 98/1, Praha 1

Programy pro školy

Lektorský program k výstavě je zaměřen zejména na skupiny dětí od 5 do 10 let. Společně s lektorem se projdou výstavou, zaměří se na různé druhy loutek, způsoby jejich vodění a na nejslavnější inscenace Říše loutek. Na závěr si děti vyzkouší vodit loutky v malém výstavním divadélku.

Programy je možné objednávat v červenci a srpnu na e-mailu: lektori1@muzeumprahy.cz a jsou určeny pro skupiny 5–15 dětí. O září 2020 bude možné program objednat prostřednictvím rezervačního systému na webových stránkách muzea www.muzeumprahy.cz.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová

úsek vnějších vztahů MMP

hoffmanová@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 940, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum města Prahy se znovu otevírá návštěvníkům

Znovuotevření muzea

Muzeum města Prahy již brzy znovu přivítá návštěvníky. Od čtvrtka 3. prosince budou přístupné objekty: Petřínská rozhledna, Zrcadlové bludiště na Petříně, Prašná brána, Staroměstská mostecká věž, Malostranská mostecká věž, Svatomikulášská městská zvonice a Novomlýnská vodárenská věž. Od pátku 4. prosince se návštěvníkům otevře Zámecký areál Ctěnice a od soboty 5. prosince bude přístupný i dům U Zlatého prstenu a bude možné navštívit též Müllerovu vilu, Rothmayerovu vilu a Studijní a dokumentační centrum Norbertov. Pouze Podskalská celnice na Výtoni zůstává nadále uzavřena.

Počet návštěvníků v jednu chvíli v daném prostoru se bude řídit aktuálním nařízením vlády, podle kterého je nyní možné, aby byly objekty naplněny do 25 % své kapacity. Stejně tak bude vyžadováno dodržování rozestupů mezi lidmi. Všichni návštěvníci budou povinni vstupovat do objektů muzea s ochranou nosu a úst, budou mít k dispozici dezinfekci a jednorázové rukavice, jejichž použití bude nezbytné při využívání interaktivních exponátů.

Muzeum města Prahy obnovuje také lektorské programy. Ty se budou rovněž řídit platným vládním nařízením pro muzea a galerie ohledně skupinových návštěv, podle kterého může být ve skupině maximálně 10 osob. Lektorský prostor na Těšnově bude nabízet program školám bez omezení prostřednictvím rezervačního systému, nadále bude realizována on-line výuka dějepisu z muzea na objednávku a lektori budou vyjíždět s programy do škol v Praze.

Maximální počty návštěvníků současně v jednotlivých objektech:

Petřínská rozhledna: 25–30 návštěvníků

Zrcadlové bludiště na Petříně: 10 návštěvníků

Svatomikulášská městská zvonice: 10 návštěvníků

Malostranská mostecká věž: 10 návštěvníků

Staroměstská mostecká věž: 10 návštěvníků

Prašná brána: 10 návštěvníků

Novomlýnská vodárenská věž: 8 návštěvníků

dům U Zlatého prstenu: 25 návštěvníků

Zámecký areál Ctěnice: 25 návštěvníků

Informace o otevírací době a cenách vstupného najdete zde:

<http://muzeumprahy.cz/oteviraci-doba-a-vstupne/>

VÝSTAVY

Kromě stálých expozic MMP aktuálně nabízí následující výstavy:

Devatero řemesel, desátá bída? / Řemesla v českých filmových pohádkách

Zámecký areál Ctěnice: 31. 5. 2020 – 5. 4. 2021

České pohádky jsou plné řemeslníků, ať už jsou to ševci, krejčí nebo zlatníci či zahradníci. Řemesla jsou zachycena v mnoha podobách, ale většina pohádek se neobejde bez řemesel, která se v minulosti starala o stravu obyvatel, jako byli mlynáři, pekaři, řezníci, uzenáři nebo rybáři. Výstava se zaměřuje na filmová zpracování tohoto fenoménu, a to v pestrém výběru rekvizit a kostýmů ze slavných českých filmových pohádek, ale nejen to. Výstava nabízí mnoho překvapení a her, zábavu i poučení.

Výstava Devatero řemesel, desátá bída? / Řemesla v českých filmových pohádkách zve návštěvníky do pohádkového světa řemesel. Je pravdivé rčení „devatero řemesel, desátá bída“? Kdo dělá poctivé řemeslo, určitě nedře bídu. Pak jsou ale tací, kteří ono rčení potvrzují, protože se ničemu pořádně nevyučí a nic skutečně nedokončí. S pomocí ševce Jíry a Jasněnky poznáte ševcovské řemeslo, kouzelná babička odryje tajemství bylinkárek, pantáta Elišky, Princezny ze mlejna, představí mlynářské řemeslo a díky dětem z hradu Brtníku nechybí ani stavitelství. Nahlédnete i pod pokličku tajů kuchaře s řádem zlaté vařečky a myšího kožíšku od princezny Lady a zahradnickému řemeslu se naučíte u samotného krále Miroslava.

Výstava se koná v přízemních a sklepních prostorách Zámeckého areálu Ctěnice.

100 roků Říše loutek

dům U Zlatého prstenu: 9. 6. 2020 – 31. 1. 2021

Říše loutek se zrodila před 100 lety. Přesně 26. září 1920 se poprvé rozhrnula opona a loutky sochaře Vojty Suchardy v krásných dekoracích Anny Suchardové-Brichové zahrály pohádku

Dlouhý, Široký a Bystrozraký. A pak se hrálo každou sobotu a neděli. Nové divadlo se jmenovalo Divadélko „V říši loutek“ v Bubenči a sídlilo ve zrušené školní kapli v Korunovačnické ulici. Manželé Suchardovi vtiskli divadlu výraznou tvář a seskupili kolem sebe početný soubor v čele s emeritní členkou Národního divadla Marií Aichelburgovou-Hilbertovou. Hrály se pohádky, ale také Tylův Strakonický dudák, Jiráskova Lucerna či Shakespearův Večer tříkrálový. Divadlo brzy získalo značné umělecké renomé, a tak když se v Praze na Starém Městě začala stavět budova Městské knihovny, bylo pamatováno i na loutkové divadlo, které bylo nabídnuto souboru Říše loutek.

Do nového působiště se soubor přestěhoval na podzim 1928 a pod pozměněným názvem Umělecká scéna Říše loutek se stal reprezentativní městskou loutkovou scénou. Divadelní prostory vytvořil arch. František Roith ve stylu art deco, s velkoryse vyřešeným zákulisím a scénou bohatě vybavenou všemožným technickými zařízeními. O divadle se psalo s nadšením jako o nejmodernějším loutkovém divadle na světě. A loutkáři se snažili, aby i uváděné hry patřily k tomu nejlepšímu, co loutky dokážou.

V divadle v Městské knihovně hraje Říše loutek dodnes. A nevynechala ani jedinou sezonu. I když se původně hrálo jen s marionetami – tedy loutkami voděnými shora –, začaly se časem na scéně objevovat také maňásci a javajky. Vojtu Suchardu vystřídal v principálské funkci sochař Bohumír Koubek a v poslední době vytváří loutky řada výtvarníků domácích i externích.

Výstava v domě U Zlatého prstenu představuje především loutky. Ale také fotografie, návrhy, ukázky dekorací, rekvizit i kostýmů. Ano, i loutky mají svou garderobu, a ta vytvořená Annou Suchardovou-Brichovou patří k unikátním souborům. Výstava by chtěla připomenout také práci těch, kteří loutkám dávají život. Kromě jiného i proto, že v Říši loutek po celou dobu všichni hrají zadarmo.

Adolf Loos. Opakování génia

Studijní a dokumentační centrum Norbertov: 18. 6. 2020 – 10. 12. 2021

Architekt Adolf Loos ve svém článku „Architektura“ formuloval základní myšlenku učení o bydlení: „Dům se musí líbit všem. Na rozdíl od uměleckého díla, které se nemusí líbit nikomu. Umělecké dílo se zrodí, aniž by existovala jeho potřeba. Dům pokrývá určitou potřebu. Umělecké dílo chce lidi vytrhnout z jejich pohodlí. Dům musí tomuto pohodlí sloužit. Člověk má rád všechno, co slouží jeho pohodlí. Nenávidí všechno, co ho chce vytrhnout z jeho získaných a zajištěných pozic a co ho obtěžuje. Tak má rád dům a nenávidí umění“. Etické a morální požadavky kladené na architekturu považuje Loos za důležitější než aspekty estetické.

Výstava věnovaná architektonickému odkazu Adolfa Loose, spočívajícím v podivuhodné hře s prostorem, materiálem, vybavením či světlem, představuje na příkladech interiérů v Plzni, Praze a Brně Loosovy „obytné prostorové programy“ respektující každodenní rituály zámožné středostavovské klientely. Každý z programů, např. propojení místností buďto formou enfilády, či složitého Raumplanu, byl Loosem vytvářen pokaždé nově, dle individuálních potřeb klientů. Pro každou aktivitu architekt vytvořil optimální prostor (jídelna, obývací pokoj, ložnice atd.).

Například reprezentativní místnost byla vždy okázalá, největší v celém bytě, zatímco knihovna či budoár musely zachovat dojem intimity. Další část výstavy se zabývá životem Loose a stručně připomíná zásadní body jeho kariéry. Rozsáhleji se věnuje českému prostředí, v němž Loos našel mnoho svých žáků, přátel a propagátorů.

Výstava pořádaná v rámci Roku Adolfa Loose 2020 reprizuje výstavu Adolf Loos. Učit se bydlet, kterou Muzeum města Prahy prezentovalo v Rakouském kulturním Fóru v roce 2013.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová
náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová
média, úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy se znovu otevírá návštěvníkům

Znovuotevření Muzea města Prahy

Brány Muzea města Prahy se již brzy znovu otevrou. Od pondělka 11. května budou návštěvníkům přístupné: Petřínská rozhledna, Zrcadlové bludiště na Petříně, Prašná brána, Staroměstská mostecká věž, Malostranská mostecká věž a Svatomikulášská městská zvonice. Od 12. května pak i další objekty: hlavní budova muzea na Florenci, dům U Zlatého prstenu, Podskalská celnice na Výtoni, Novomlýnská vodárenská věž a Zámecký areál Ctěnice. Od 26. května bude možné navštívit též Müllerovu vilu, Rothmayerovu vilu a Studijní a dokumentační centrum Norbertov.

Ze strany muzea budou zajištěny veškeré povinné hygienické podmínky. Na objektech, kde jsou interaktivní prvky, budou k dispozici jednorázové rukavice, jejichž použití bude při využívání těchto prvků vyžadováno. Počet návštěvníků v jednu chvíli na daný prostor se bude vždy řídit aktuálním nařízením vlády. Totéž se týká rozestupů mezi lidmi. Všichni návštěvníci budou povinni vstupovat do objektů muzea s ochranou nosu a úst.

OTEVÍRACÍ DOBA

Petřínská rozhledna, Zrcadlové bludiště na Petříně, Prašná brána, Staroměstská mostecká věž, Malostranská mostecká věž a Svatomikulášská městská zvonice: 10-20 hod.

Hlavní budova na Florenci a dům U Zlatého prstenu: 9-18 hod.

Zámecký areál Ctěnice, Podskalská celnice na Výtoni a Novomlýnská vodárenská věž: 10-18 hod.

Müllerova vila a Rothmayerova vila: Návštěva bude možná stejně jako v minulosti po předchozí rezervaci, bližší informace najdou návštěvníci na webu muzea.

Studijní a dokumentační centrum Norbertov: do 18. 6. bude otevřena pouze pokladna ve dnech: úterý, čtvrtek, sobota, neděle: 10–18 hod..

NOVÉ VÝSTAVY

Muzeum města Prahy zároveň připravuje následující nové výstavy:

Devatero řemesel, desátá bída? / Řemesla v českých filmových pohádkách

Zámecký areál Ctěnice: 31. 5. 2020 – 5. 4. 2021

České pohádky jsou plny řemeslníků, ať už jsou to ševci, krejčí nebo zlatníci či zahradníci. Řemesla jsou zachycena v mnoha podobách, ale většina pohádek se neobejde bez řemesel, která se v minulosti starala o stravu obyvatel, jako byli mlynáři, pekaři, řezníci, uzenáři nebo rybáři. Výstava se zaměří na filmová zpracování tohoto fenoménu, a to v pestrém výběru rekvizit a kostýmů ze slavných českých filmových pohádek, ale nejen to. Výstava nabídne mnoho překvapení a her, zábavu i poučení.

Výstava Devatero řemesel, desátá bída? pozve návštěvníky do pohádkového světa řemesel. Je pravdivé rčení „devatero řemesel, desátá bída“? Kdo dělá poctivé řemeslo, určitě nedře bídu. Pak jsou ale tací, kteří ono rčení potvrzují, protože se ničemu pořádně nevyučí a nic skutečně nedokončí. S pomocí ševce Jíry a Jasněnky poznáme ševcovské řemeslo, kouzelná babička nám odryje tajemství bylinkářek, pantáta Elišky, Princezny ze mlejna, nám představí mlynářské řemeslo a díky dětem z hradu Brtníku nebude chybět ani stavitelství. Nahlédneme i pod pokličku tajů kuchaře s řádem zlaté vařečky a myšihó kožíšku od princezny Lady a zahradnickému řemeslu se naučíme u samotného krále Miroslava.

Výstava se bude konat v přízemních a sklepních prostorách zámku Ctěnice.

100 roků Říše loutek

Dům U Zlatého prstenu: 9. 6. 2020 – 31. 1. 2021

Říše loutek se zrodila před 100 lety. Přesně 26. září 1920 se poprvé rozhrnula opona a loutky sochaře Vojty Suchardy v krásných dekoracích Anny Suchardové-Brichové zahrály pohádku Dlouhý, Široký a Bystrozraký. A pak se hrálo každou sobotu a neděli. To nové divadlo se jmenovalo Divadélko V říši loutek v Bubenči a sídlilo ve zrušené školní kapli v Korunovační ulici. Manželé Suchardovi vtiskli divadlu výraznou tvář a seskupili kolem sebe početný soubor v čele s emeritní členkou Národního divadla Marií Aichelburgovou-Hilbertovou. Hrály se pohádky, ale také Tylův Strakonický dudák, Jiráskova Lucerna či Shakespearův Večer tříkrálový. Divadlo brzy získalo značné umělecké renomé, a tak když se v Praze na Starém Městě začala stavět budova Městské knihovny, bylo pamatováno i na loutkové divadlo, které bylo nabídnuto souboru Říše loutek.

Do nového působiště se soubor přestěhoval na podzim 1928 a pod pozměněným názvem Umělecká scéna Říše loutek se stal reprezentativní městskou loutkovou scénou. Divadelní prostory vytvořil arch. František Roith ve stylu art deco, s velkoryse vyřešeným zákulisím a scénou bohatě vybavenou všemožnými technickými zařízeními. O divadle se psalo s nadšením jako o nejmodernějším loutkovém divadle na světě. A loutkáři se snažili, aby i uváděné hry patřily k tomu nejlepšímu, co loutky dokáží.

V divadle v Městské knihovně hraje Říše loutek dodnes. A nevynechala ani jedinou sezonu. I když se původně hrálo jen s marionetami – tedy loutkami voděnými shora–, začaly se časem na scéně objevovat také maňásci a javajky. Vojtu Suchardu vystřídal v principálské funkci sochař Bohumír Koubek a v poslední době vytváří loutky řada výtvarníků domácích i externích.

Výstava v domě U Zlatého prstenu představí především loutky. Ale také fotografie, návrhy, ukázky dekorací, rekvizit i kostýmků. Ano, i loutky mají svou garderobu, a ta vytvořená Annou Suchardovou-Brichovou patří k unikátním souborům. Výstava by chtěla připomenout také práci těch, kteří loutkám dávají život. Kromě jiného i proto, že v Říši loutek po celou dobu všichni hrají zadarmo.

Adolf Loos. Opakování génia

Studijní a dokumentační centrum Norbertov: 18. 6. 2020 – 31. 1. 2021

Architekt Adolf Loos ve svém článku „Architektura“ formuloval základní myšlenku učení o bydlení: „Dům se musí líbit všem. Na rozdíl od uměleckého díla, které se nemusí líbit nikomu. Umělecké dílo se zrodí, aniž by existovala jeho potřeba. Dům pokrývá určitou potřebu. Umělecké dílo chce lidi vytrhnout z jejich pohodlí. Dům musí tomuto pohodlí sloužit. Člověk má rád všechno, co slouží jeho pohodlí. Nenávidí všechno, co ho chce vytrhnout z jeho získaných a zajištěných pozic a co ho obtěžuje. Tak má rád dům a nenávidí umění“. Etické a morální požadavky kladené na architekturu považuje Loos za důležitější než aspekty estetické.

Výstava věnovaná architektonickému odkazu Adolfa Loose spočívajícím v podivuhodné hře s prostorem, materiálem, vybavením či světlem představí na příkladech interiérů v Plzni, Praze a Brně Loosovy „obytné prostorové programy“ respektující každodenní rituály zámožné středostavovské klientely. Každý z programů, např. propojení místností buďto formou enfilády či složitého Raumplanu, byl Loosem vytvářen pokaždé nově, dle individuálních potřeb klientů. Pro každou aktivitu architekt vytvořil optimální prostor (jídlna, obývací pokoj, ložnice atd.). Například reprezentativní místnost byla vždy okázalá, největší v celém bytě, zatímco knihovna či budoár musely zachovat dojem intimity. Další část výstavy se bude zabývat životem Loose a stručně připomene zásadní body jeho kariéry. Rozsáhleji se bude věnovat českému prostředí, v němž Loos našel mnoho svých žáků, přátel a propagátorů.

Výstava pořádaná v rámci Roku Adolfa Loose 2020 bude reprízovat výstavu Adolf Loos. Učit se bydlet, kterou Muzeum města Prahy prezentovalo v Rakouském kulturním fóru v roce 2013.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová
média, úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy
se 5. a 6. září 2020 připojuje k festivalu

OPEN HOUSE PRAHA

volným vstupem
do domu U Dvou zlatých medvědů
Kožná 457/1, 110 00 Praha 1

Muzeum hlavního města Prahy se letos opět připojuje k festivalu Open House Praha zpřístupněním domu U Dvou zlatých medvědů o víkendu 5.–6. září 2020 od 10.00 do 18.00 hod. Každou půlhodinu budou navíc zdarma probíhat komentované prohlídky tohoto unikátního historického domu. Nebude chybět ani kavárna s drobným občerstvením.

Dům U Dvou zlatých medvědů prošel za svou bohatou historii řadou různých přestaveb. Nejstarší části, kterými jsou gotická sklepení a úseky obvodového zdiva, pocházejí ze středověku. Dnešní dispozici pak objekt získal během 15. a zejména 16. století. Pravděpodobně v šedesátých letech 16. století vznikly renesanční nádvorní arkády s ionskými a toskánskými sloupy a bohatě zdobený vstupní portál s květinovými reliéfy, figurami dvou medvědů a dvou mužských postav. V následujícím desetiletí byly přidány další arkády a objekt doznal rozšíření. Přestavby pokračovaly také v období raného baroka, které přineslo proměnu východní části budovy – například nové zaklenutí vnitřních prostorů a dodnes zachovaná ostění oken. Po roce 1726 bylo přistavěno třetí patro s výraznými barokními vikýři, jež však od té doby rovněž doznalo změn – prostřednictvím klasicistní vestavby spojovacích zdí. Se zachováním části domu s arkádami se počítalo i v rámci plánů asanace Starého Města na konci 19. století. V sedmdesátých letech 20. století došlo k rozsáhlé rekonstrukci objektu, která změnila dosavadní obytný dům na kanceláře Muzea hl. m. Prahy.

Festival otevřených budov je dnes již tradičním architektonickým svátkem, který umožňuje zdarma prozkoumat skryté poklady města. V rámci akce mohou lidé navštívit 73 běžně nepřístupných budov a prostorů v 10 městských částech.

Open House Praha je součástí mezinárodní sítě festivalů Open House Worldwide, které se konají ve 46 městech po celém světě. Festival zapojuje stovky dobrovolníků, kteří pomáhají s otevíráním budov a jejichž aktivní nábor probíhá až do vypuknutí akce.

Více informací o festivalu je k dispozici na www.openhousepraha.cz a na stránce facebookové události Open House Praha 2020.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová

úsek vnějších vztahů

hoffmanová@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 940, M+ 420 725 847 873

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy

13. 1. 2020 ve 13.00 hod. slavnostně vyhlásí v prostorách Studijního a dokumentačního centra
Norbertov

Nad Hradním vodojemem 53/13, 162 00 Praha 6 – Střešovice

Rok Adolfa Loose 2020

V pondělí 13. ledna 2020 bude v prostorách Studijního a dokumentačního centra Norbertov v Praze 6 – Střešovicích oficiálně vyhlášen Rok Adolfa Loose 2020. Cílem této iniciativy, vzniklé na půdě Muzea hlavního města Prahy a Národního památkového ústavu, je připomenout české i evropské veřejnosti 150 let od narození světově proslulého architekta Adolfa Loose (*10. prosince 1870 v Brně).

Projekt chce upozornit na krásu a promyšlenost dochovaných Loosových budov a interiérů v Čechách a na Moravě a také obrátit zájem veřejnosti k jeho ohroženým nebo dosud nedoceneným stavbám i neuskutečněným projektům.

V rámci vyhlášení Roku Adolfa Loose 2020 bude představeno též unikátní logo, které bude spojovat řadu kulturních a vzdělávacích akcí pořádaných v průběhu roku 2020 **Muzeem hl. m. Prahy** a **Národním památkovým ústavem**. Do projektu jsou zapojeny i další instituce: Muzeum města Brna, Loosova rodného města, Národní technické muzeum a Magistrát města Plzně, která se pyšní významnými Loosovými interiéry. Logo propojuje všechny doprovodné akce, jako jsou výstavy, konference, přednášky, publikace, vycházky, komentované prohlídky a exkurze. Jejich záměrem je připomenout a přiblížit život, dílo a místa působení Adolfa Loose, jednoho ze zakladatelů moderní architektury.

„150. výročí narození Adolfa Loose je pro naše muzeum velice významné nejen z hlediska připomenutí a ocenění tohoto světově proslulého architekta, ale i z hlediska rozvoje Muzea hl. m. Prahy. Müllerovu vilu spravujeme od roku 1995, pod vedením našeho muzea byla památkově obnovena a slavnostně otevřena pro veřejnost v roce 2000. Zároveň s otevřením vily zahájilo svoji činnost Studijně dokumentační centrum moderní architektury zaměřené především na dílo A. Loose. Muzeum hl. m. Prahy tak významně rozšířilo svoji odbornou i popularizační činnost o oblast moderní architektury, kterou v současné době rozvíjí Centrum památek moderní architektury ve správě Muzea hl. m. Prahy,“ uvádí ředitelka Muzea hlavního města Prahy Zuzana Strnadová.

„Brněnský rodák Adolf Loos je považován za průkopníka moderní architektury. Jeho české realizace patří k tomu nejcennějšímu z památkového fondu 1. poloviny 20. století u nás.

Připojení k oslavám 150 výročí Loosova narození proto považují za samozřejmost i profesní povinnost. Naše Metodické centrum moderní architektury v Brně připraví v rámci roku unikátní výstavu s modely jeho realizací, věnovat se budeme i Loosovým následovníkům, například Heinrichu Kulkovi nebo Rudolfu Welse, a řadou přednášek připomeneme i příkladné památkové obnovy Loosových staveb a interiérů,” přibližuje generální ředitelka Národního památkového ústavu Naďa Goryczková.

V rámci Roku Adolfa Loose 2020 se pro letošní rok připravují kromě jiného tyto akce:

- výstava Evropan Adolf Loos: (nejen) brněnské stopy Adolfa Loose. Muzeum města Brna, červen – prosinec 2020
- výstava Adolf Loos – interiéry v Plzni. Magistrát města Plzně – odbor památkové péče, ve spolupráci s Plzeň – TURISMUS, říjen 2020
- výstava o rekonstrukci vybraných Loosových plzeňských interiérů. Magistrát města Plzně – odbor památkové péče, ve spolupráci s Plzeň – TURISMUS, říjen – listopad 2020
- výstava Světoobčan Adolf Loos. Muzeum hl. m. Prahy ve spolupráci s Národním technickým muzeem, prosinec 2020 – srpen 2021
- konference Adolf Loos – patnáct let obnovy kulturního dědictví. Muzeum hl. m. Prahy ve spolupráci s Národním památkovým ústavem, zaří 2020
- vydání publikace On, Adolf Loos. Přepis deníků Bořivoje Kriegerbecka, spolupracovníka Adolfa Loose. Muzeum města Brna, prosinec 2020
- natáčení vzpomínek pamětníků o Adolfu Loosovi a jeho díle v rámci archivu Paměti národa. Muzeum hl. m. Prahy
- výstava Adolf Loos – modely ve vile Stiassni v Brně – modely nejznámějších realizovaných i nerealizovaných staveb A. Loose. Národní památkový ústav, červen - září 2020
- výstava Následovníci Adolfa Loose ve vile Stiassni v Brně – představí např. Heinricha Kulku, Karla Lhotu, Kurta Ungera, Paula Engelmana či Rudolfa Welse. Národní památkový ústav, říjen - prosinec 2020
- mezinárodní odborné symposium v Brně o Adolfovi Loosovi a jeho následovnících. Garantem konference je Národní památkový ústav, říjen 2020

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů

media@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová
média, úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873

Mgr. Zuzana Hronková
Centrum památek moderní architektury
hronkova@muzeumprahy.cz
T+ 233 323 957, M+ 727 832 096

Adolf Loos, světoobčan (1870–1933)

Adolf Loos se narodil v rodině brněnského kamenosochaře 10. prosince 1870. Studoval na Královské státní průmyslové škole v Liberci, dále pak na Vysoké škole technické v Drážďanech, odkud po třech letech odešel do Spojených států. Po návratu zpět do Evropy získal práci v ateliéru architekta Carla Mayredera a v roce 1897 si ve Vídni založil vlastní ateliér.

Ve Vídni strávil převážnou část svého života, byl třikrát ženatý, stanul v čele modernistického hnutí a založil vlastní školu architektury, v níž učil zásadám projektování v duchu modernismu. Na sklonku svého života se odstěhoval do Československa, kde mu bylo v roce 1930 prezidentem republiky uděleno čestné občanství. Adolf Loos zemřel v Kalksburgu u Vídně 23. srpna 1933.

Architekt Adolf Loos a jeho význam pro vývoj české architektury

Architekt Adolf Loos je řazen mezi nejvýznamnější osobnosti architektonické moderny, tedy po bok Franka Lloyda Wrighta, Le Corbusiera a Ludwiga Miese van der Rohe. Své teoretické postoje zformuloval již před první světovou válkou ve Vídni. Jeho esej Ornament a zločin z roku 1908 je považován za nejvýznamnější architektonický esej 20. století. Mezi nejdůležitější Loosovy stavby patří obchodní dům Goldman a Salatsch na Michalském náměstí ve Vídni (1910–1911), dům básníka Tristana Tzary v Paříži (1926), nerealizovaný projekt vily pro Josephinu Bakerovou a Müllerova vila v Praze (1929–1930), která je považována za Loosovo nejvyspělejší dílo.

V českých zemích vytvořil Adolf Loos řadu realizací. Nadvakrát působil v Plzni (v letech 1907–1908 a v letech 1928–1933), kde navrhoval bytové interiéry, v letech 1914–1932

realizoval několik projektů a staveb v Brně a Praze. 17. března 1911 vystoupil Adolf Loos poprvé veřejně v Praze, v Polytechnickém spolku německé techniky, s přednáškou Ornament a zločin.

V roce 1923 navštívil Adolf Loos v Brně spisovatele Bohumila Markalouse, spoluzakladatele revue Bytová kultura, v níž byly následně publikovány první soustavnější české psané informace o Loosově architektonické a kritické činnosti. V Brně se Loos seznámil i s architektem Janem Vaňkem, ředitelem Uměleckoprůmyslových závodů, který jmenoval Loos zástupcem těchto závodů v Paříži. Markalous a Vaněk cílevědomě usilovali o to, aby se česká veřejnost seznámila s Loosovou činností. Vyvrcholením jejich snahy se stal přednáškový cyklus Za novou architekturu, pořádaný na přelomu let 1924 a 1925 UP závody a Klubem architektů. V tomto cyklu vystoupili J. J. Oud, W. Gropius, Le Corbusier, A. Ozefant, A. Loos, O. Tyl, K. Teige a J. Víšek.

V roce 1928 přenesl Loos těžiště svých aktivit do Československa — novými centry jeho činnosti se staly Praha a Plzeň, vyvrcholením jeho práce pak byla stavba rodinného domu pro Dr. Ing. Františka Müllera v Praze. Při stavbě tohoto domu Loos uplatnil svou koncepci uspořádání obytného prostoru, známou pod názvem Raumplan, která je založena na prostorové a výškové diferenciaci funkcí začleněných prostor.

Vnímání Loosova díla v českých zemích zásadním způsobem ovlivnil Bohumil Markalous, jenž vydal výběr Loosových statí Řeči do prázdna, a Karel Teige, který ve studii Moderní česká architektura zařadil Loos do kontextu vývoje české moderní architektury. V 60. a 80. letech minulého století se o propagaci Loosova díla u nás zasloužili PhDr. Věra Běhalová, prof. Zdeněk Kudělka, prof. Vladimír Šlapeta a někteří další čeští a rakouští badatelé.

Ochrana a prezentace díla Adolfa Loose v českých zemích

V roce 2003 u příležitosti 70. výročí úmrtí architekta Adolfa Loose uspořádalo Muzeum hl. m. Prahy ve spolupráci se Západočeským muzeem v Plzni a Rakouským kulturním fórem mezinárodní sympozium Adolf Loos. Dílo a rekonstrukce. Díky tomuto sympoziu, jeho mezinárodní publicitě a podpoře mnoha předních odborníků v oblasti moderní architektury a památkové péče se podařilo začít se záchranou vzácných interiérů Adolfa Loose v Plzni. Od roku 2001 probíhala obnova a rekonstrukce domu Jana Brummela (s finančním příspěvím Magistrátu města Plzně), jejímž iniciátorem a investorem je Ing. Michal Brummel, potomek původních stavebníků. Od roku 2003 byla z iniciativy odboru památkové péče Magistrátu města Plzně zahájena obnova interiérů bytu Josefa Vogla. Následně město Plzeň převzalo do své péče interiér bytu Viléma Krause v Bendově ulici.

Architektonická tvorba Adolfa Loose byla následně prezentována v roce 2008 v Muzeu hl. m. Prahy. Putovní výstava s názvem Adolf Loos – dílo v českých zemích, kterou spolu se

stejnojmennou publikací připravilo Studijní a dokumentační centrum Adolfa Loose, představila široké mezinárodní veřejnosti projekty a návrhy Adolfa Loose, jež vznikaly v českých zemích postupně od roku 1890 do roku 1933, a to včetně projektů, které se v důsledku rozhodnutí investorů uskutečnily pod vedením jiných stavitelů či architektů. Výstava byla reprízována v mnoha evropských zemích, mimo jiné v RIBA v Londýně nebo v Casa dell'architettura v italské Latíně.

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum města Prahy pořádá
od 4. února 2020 do 26. dubna 2020
v hlavní budově muzea
Na Poříčí 52, Praha 8
výstavu

Pod ochranou svatých – škapulíře ze sbírek Muzea města Prahy

V rámci programu krátkodobých výstav „Předmět sezóny“ v hlavní budově muzea na Florenci budou tentokrát vystaveny dva škapulíře z poloviny 18. století. Škapulíř (od latinského slova „scapula“ – lopatka) byl původně běžnou součástí mnišského hábitu a sloužil jako ochrana oděvu při práci. Později se z něj stalo znamení vnitřního postoje a víry nositele v boží ochranu a pomoc. Nejznámějšími jsou karmelitánské škapulíře.

V případě vystavovaných exponátů se jedná o tzv. nepravé škapulíře. Pravý škapulíř je součástí řeholního oděvu. Jde o pruh látky spadající volně dopředu a dozadu přes lopatky. S rozvojem třetích řádů a zbožných bratrstev došlo ke zmenšení pruhů na dva obdélníky látky, s tištěnými či vyšívanými obrazy světců podle příslušné řádové spirituality. Ty byly spojené kalouny a nosily se na těle pod oděvem. Takovýto škapulíř byl posvěcený a jeho nošení mělo být vždy spojeno s vírou a opravdovým vnitřním postojem nositele. Symbolizovaly boží moc a z toho pramenila i náležitá úcta, kterou vzbuzovaly.

Víra našich předků však vždy nebyla „dokonalá“ a také škapulíře, křížky, svaté obrázky, tištěné modlitby a eulogia (požehnání) a další předměty zbožné úcty se stávaly spíše magickými předměty, amulety. Připisovala se jim zázračná moc sama o sobě a víru zde vytlačila pověra.

Pověra byla církví samozřejmě kritizována a mnohé náboženské předměty bývaly zakazovány právě proto, že se užívaly jako amulet, nikoliv že by byly z hlediska obsahu, použitého obrázku či provedení závadné. To byl také úděl vystavených tzv. nepravých škapulířů. Ani zákazy, ani kritika však neměly zásadní vliv a na jejich oblíbu.

Měly zajišťovat nadpřirozenou ochranu života, zdraví, majetku a dalších důležitých životních hodnot. Jednalo se o kombinaci a kumulaci různých typů medailek, pečeti, svatých obrázků, tisků modliteb, požehnání i úryvků z bible. Důležitou součástí škapulíře byly také posvěcené části rostlin (kočičky), zrna kadidla apod. To vše se shromažďovalo podle jednoduchého pravidla: čím více, tím lépe. Soubor se slepil dohromady a vložil do textilního sáčku, zdobeného

často výšivkou. Sáček byl zašit tak, že se nepočítalo s jeho otevřením. Škapulíř se pak nosil na krku, ale mohl se vkládat také do krovů domů, aby zajistil ochranu proti úderu blesku, v hospodářských staveních měl chránit ustájený dobytek, drůbež, úrodu. Složení škapulíře mělo zajistit komplexní ochranu a pomoc proti zlu působícímu na duši i tělo, proti přírodním silám a nadpřirozeným formám zla.

Vystavené škapulíře přesně dokumentují tyto skutečnosti. Jsou ukázkou dobového vyšívání a dobových náboženských tisků, na nichž lze pozorovat sestavu světců, která odrážela tehdejší hodnoty, starosti a obavy majitelů škapulíře.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů MMP

samalova@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová

úsek vnějších vztahů MMP

hoffmanova@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 940, M+ 420 725 847 873